

[Christmas Møller.]
 drag om hele dette Forhold interesserer ikke Udvalget saa forfærdelig meget mere og interesserer navnlig ikke de paagældende Importører. Nej, Realiteter interesserer. Altsaa: Foredrag, Redegørelse i Ændringsforslag Nr. 7 — Afgørelse i vort Ændringsforslag.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Krag med den Elskelighed, der nu engang præger ham, siger: Ja, men er det da Meningen med den sidste Sætning i det ærede Medlem Hr. Fibigers og mit Ændringsforslag, at ingen Importør kan faa sin samlede Valutaattest nedskaaret til under 45 pCt.? Er det da Meningen, at de Konservative f. Eks. vil sige, at der skal kunne indføres 45 pCt. af, hvad der indførtes af Margarine i 1931 og af Smør i 1931? Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag: Staar det her? Nej, det staar der netop ikke. Men der staar følgende, som jeg mener er rimeligt og rigtigt, og hvilket er vor Betragtning: Valutaloven, Valutacentralsystemet maa, hvor dygtigt, hvor smidigt og hvor godt det end er blevet administreret — ja, jeg tror, jeg kan sige, at end ikke Grossist-Sammenslutningen af 1930 kunde have gjort det bedre —, kræve, at man indskrænker paa en hel Række Omraader. Selve Mentaliteten i Landet kræver, at man f. Eks. indskrænker Smør- og Margarine-indførselen og andet. Derfor staar der i vort Ændringsforslag, som jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Krag, naar han nu har faaet det rigtigt klarlagt, vil acceptere, at hvis der er andre Grunde, skal Sagen forelægges for Nævnet og derefter Valutaudvalget til Afgørelse. Hvilke andre Grunde? Ja, at man i et Landbrugsland som Danmark ikke indfører Landbrugsvarer i 1933 eller 1934, det har vi naturligvis været fuldkommen enige om i Valutaudvalget. Der kan saaledes være andre Grunde end de handelspolitiske. Det var f. Eks. ikke handelspolitiske Grunde, som var Aarsagen til, at man ikke indførte Landbrugsvarer i 1933.

Men saa siger vi til Beskyttelse af den Importør, som havde skabt sig en Forretning: Naar vi er nødt til af samfundsmæssige Grunde, som er vigtigere end dine Interesser, at skære f. Eks. hele din Import væk, saa skal du naturligvis ogsaa have Lov til at gaa over til andre Varer og handle med disse andre Varer! Dette er Tankegangen i vort Ændringsforslag, og den troede jeg oprigtigt talt, det ærede Medlem Hr. Krag maatte være enig med os i.

§§ 6 og 7 har det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg altsaa subsidiært tiltraadt,

fordi vi mener, de er en Forbedring af det Lovforslag, Ministeren har forelagt; men vi ønsker naturligvis vort eget Ændringsforslag vedtaget først og fremmest.

Ændringsforslaget under Nr. 8 vedrører Spørgsmaalet om nye Importører, og dette Spørgsmaal omtalte jeg ogsaa ved første Behandling. Det er klart, at man maa tage Hensyn til, at nye Importører kunde opstaa, og man maatte da være klar over, at her var et Spørgsmaal, der var ekstra vanskeligt af den Grund, at de gamle Importører under de nuværende Forhold jo ikke „dør“, eftersom bestaaende Forretninger, Virksomheder, bliver ved at bestaa og videreføres paa den ene eller den anden Maade, fordi det er saa værdifuldt, at de har denne Importmængde. Jeg tror ikke, at der ved dette Ændringsforslag sker al Verden, men at Forholdet nogenlunde fortsættes i den Gænge, hvori det er begyndt. Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa sige, at man skal administrere Ordningen saaledes, at ny Importører naturligvis i passende Omfang kan komme til; men det kan heller ikke være Opgaven at ordne det paa den Maade, at fordi der er et eller andet Omraade, hvor der kan tjenes særlig godt, fordi Importen er begrænset stærkt, skal de nye Importører i særlig Grad have Lov til at løbe netop til disse Varer. Dette bør naturligvis ikke kunne lade sig gøre.

Ændringsforslaget under Nr. 9 og i øvrigt andre Ændringsforslag gaar jo ud paa at skyde det saakaldte Erhvervsnavn i Forgrunden, og deri er vi enige; vi har selv stillet foreløbigt Ændringsforslag i saa Henseende og mener altsaa, at Loven maa administreres saaledes, at Erhvervsnavnet faar Mulighed for at udtale sig ordentligt om Tingene, inden de kommer til Bedømmelse og Afgørelse i Valutaudvalget.

Under Nr. 10 stiller det ærede Medlem Hr. Prieme, det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg et Ændringsforslag om, at den nye Bestemmelse i § 6 udgaar, en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Regeringen faar endnu mere Ret til Indseende med Virksomhederne, end den havde i Forvejen. Jeg vil saa indtrængende, som jeg kan, anbefale dette Ændringsforslag. Jeg maa anse det for fuldkommen meningsløst og urimeligt, at i samme Øjeblik som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen med Rette kan staa paa Talerstolen og sige, i Virkeligheden paa hele Udvalgets Vegne, at vi er enige i den Betragtning, at man ikke fra industriel Side her i Landet har misbrugt den Beskyttelse eller Hjælp, eller hvad man nu vil kalde det, man har faaet gennem Valutacentralen,